

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/63/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200798
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1018200798.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: W. M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, L., právne zastúpený JUDr. Lenka Géč, advokátka, Advokátska kancelária LM & PARTNERS, s.r.o. Jána Rášu 793, Budmerice, IČO: 47 253 690, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 23. marca 2018, č. PPZ-KA1-204-001/2018-PK, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. novembra 2022, č. k. 1S/67/2018-58, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 24. novembra 2022, č. k. 1S/67/2018-58 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 23. marca 2018, č. PPZ-KA1-204-001/2018-PK, keď dospel k záveru, že v postupe prvostupňového orgánu neboli zistené žiadne právne pochybenia ani logické nesprávnosti. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., správne bolo aplikované aj ust. § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. Po formálnej stránke spĺňa všetky náležitosti rozhodnutia vyžadované ust. § 241 ods. 1 až 4 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom nevykazuje žiadne vady, ktoré by zakladali jeho neplatnosť.

2. Riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej ako „prvostupňový orgán“) vydal personálny rozkaz č. 1472 zo dňa 08.09.2017, ktorým bol W. Y. M. N., nar. XX.XX.XXXX, osobné evidenčné číslo XXXXXX, zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent (7067) oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senci, Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 11.09.2017 do 10.03.2018 podľa ust. § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov výkonu štátnej služby (ďalej len ako „zákon č. 73/1998“) a zároveň podľa ust. § 46 ods. 3 tohto zákona, dňom 11.09.2017 rozhodol o poskytnutí služobného platu vo výške minimálnej mzdy, pričom tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, najviac však do výšky 70 % priznaného služobného platu, z dôvodu, že menovaný policajt sa stal dôvodne podozrivým, že spáchal zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa ust. § 326 ods.

1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu so zločinom mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania podľa ust. § 420 ods. 1 Trestného zákona. Z informácie odboru inšpekčnej služby - západ úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č.: SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 22.08.2017 (ďalej aj ako „SKIS MV SR“), mal riaditeľ KR PZ zistené, že W.. Y.. M. N. v bližšie nezistenej dobe v čase od 19.30 hod. dňa 26.07.2017 do 02.30 hod. dňa 27.07.2017 v kancelárii na druhom poschodí budovy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senci, na Hollého ulici č. 8 po tom, ako sa na tento útvar dobrovoľne dostavil Y. F. L. (ďalej aj ako „poškodený“), nar. XX.XX.XXXX, začal W.. Y.. M. N. poškodeného vyťažovať za účelom zistenia informácie o pobyte v tom čase nezvestných osôb K.. R. L. a jej troch detí. Následne chytil poškodeného pod krk, tlačil ho chrbtom ku skrini, o ktorú sa opieral a snažil sa od neho zistiť vyššie uvedenú informáciu a následne ho zvalil na zem a pokračoval v dotazovaní, pričom ho kopol do oblasti tela. Keď sa poškodený posadil na stoličku, začal ho W.. Y.. M. N. opakovane udierať otvorenými dlaňami po oboch stranách tváre a po oboch ušiach. Ďalej vložil poškodenému medzi rozťahnuté prsty na rukách perá a ceruzky a stlačal menovanému prsty na rukách tak, aby pociťoval bolesť, čím konal v rozpore s ust. § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 171/1993 Z. z.“). W.. Y.. M. N. týmto úmyselným konaním spôsobil poškodenému silnú bolesť a telesné utrpenie s cieľom získať od neho informáciu o nezvestných osobách. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia zároveň KR PZ zistilo, že W.. Y.. M. N.É. spôsobil poškodenému obojstranné pomliaždenie ušnic, obojstrannú perforáciu ušných bubienkov, povrchové pomliaždenie tváre v oblasti oboch jarmových oblúkov s obojstrannými podliatinami pod očnicami, pomliaždenie zadnej strany hrudníka na ľavej strane s dobou celkového liečenia cca 7 až 10 dní a s dobou pracovnej neschopnosti cca 5 dní. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že W.. Y.. M. N. konal v rozpore s ust. § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. a v rozpore s ustanovením čl.1 a čl. 8 nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru (ďalej aj ako „PZ“), nakoľko svojím konaním porušil základné povinnosti policajta uvedené v ust. § 48 ods. 3 písm. a) a písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z. S poukazom na informácie o vznesení obvinenia W.. Y.. M. N., dospel prvostupňový orgán k záveru, že menovaný je dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby spočívajúci v tom, že je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby túto vykonával policajt, ktorý je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu. Zároveň prvostupňový orgán uviedol, že ponechanie W.. Y.. M. N. vo výkone štátnej služby by ohrozovalo aj priebeh objasňovania jeho protiprávneho konania, nakoľko zneužil svoje postavenie príslušníka PZ, a preto je dôvodné podozrenie, že by mohol negatívne ovplyvňovať a mariť objasňovanie svojho protiprávneho konania. Prvostupňový orgán dočasne pozbavil W.. Y.. M.Á. N. výkonu štátnej služby v zmysle ust. § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. na základe informácie SKIS MV SR (ČVS:SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 22.08.2017) na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 17, § 46, § 47 a § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g), h) zákona č. 73/1998 Z. z., ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru o dôvodnosti podanej správnej žaloby.

4. Krajský súd po preskúmaní veci konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalobca sa ako príslušník PZ stal dôvodne podozrivým, že spáchal zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu so zločinom mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania podľa § 420 ods. 1 Trestného zákona. Spornou bola otázka, či bola naplnená zákonná podmienka pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcu ako príslušníka PZ ustanovená v § 46 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 73/1998 Z. z. Krajský súd primárne skúmal, či žalobca bol napadnutým rozhodnutím a postupom orgánu verejnej správy ukrátený na svojich právach, či orgán verejnej správy náležite zistil skutkový stav veci, či podrobne vyhodnotil predložené dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, či prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, a teda, či bolo vykonané riadne dokazovanie v zodpovedajúcom rozsahu, či napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, či sú riadne odôvodnené a či sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v odvolaní žalobcu a či vyhodnotil správne skutkový stav a či ho správne právne posúdil. K námietke žalobcu, že v konaní nebola dodržaná zásada prezumpcie nevinu s poukazom na analógiu ust. § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z., v zmysle ktorého sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody, krajský súd uviedol, že žalobca bol len dočasne pozbavený výkonu štátnej služby ako príslušníka PZ podľa ust. § 46 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 73/1998 Z. z., a

teda nebol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ. Preto nemožno analogicky použiť v tomto prípade ust. § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z. z. Zdôraznil, že v tomto prípade v konaní nebola skúmaná trestnoprávna zodpovednosť žalobcu, a teda ani otázka jeho viny, či neviny, ale skúmané bolo výlučne naplnenie pojmových znakov inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby v zmysle ust. § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby príslušníka PZ nie je determinované právoplatným výsledkom trestného konania a otázka prezumpcie neviny je preto bezpredmetná a v tomto prípade nemá opodstatnenie ani oporu v zákone. Preto súd považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú. K námietke, že ak sa nadriadený dozvedel o jeho protiprávnom konaní v čase, keď štátnu službu nevykonával z dôvodu čerpania dovolenky, tak nie je účelné v tomto čase dočasne ho pozbaviť výkonu štátnej služby ako príslušníka PZ, krajský súd uviedol, že žalobca čerpal riadnu dovolenku v čase do 10.09.2017, a preto bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby až od doby ukončenia jej čerpania, t. j. od 11.09.2017, a to na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania. Na uvedené nemá vplyv ani skutočnosť, že žalobca dňa 19.08.2017 si podal písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá bola doručená nadriadenému dňa 30.08.2017 a že lehota pre jeho uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ mu začala plynúť dňa 01.09.2017, nakoľko to bolo až po tom (t. j. dňa 27.07.2017), čo bol dôvodne podozrivý, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom alebo že spáchal trestný čin. Dodal, že služobný pomer žalobcu ako príslušníka PZ v čase vydania prvostupňového rozhodnutia (personálneho rozkazu) dňa 08.09.2017 ešte trval a o jeho uvoľnení zo služobného pomeru príslušníka PZ v tom čase ešte nebolo rozhodnuté. Orgán verejnej správy tak v čase vydania rozhodnutia pri úvahe o určení doby dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nemusel prihliadať na vyššie uvedené skutočnosti. Preto považoval túto námietku žalobcu za nedôvodnú. K námietke žalobcu, že na vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je potrebné splniť okrem hmotnoprávnych podmienok aj podmienky procesné, v zmysle ust. § 233 a ust. § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. a že návrh nadriadeného na jeho dočasné pozbavenie ako príslušníka PZ mal byť podrobne odôvodnený a bolo potrebné konkretizovať, prečo ho nebolo možné ponechať vo výkone štátnej služby, t. j. aký dôležitý záujem štátnej služby by jeho ponechaním v štátnej službe bol ohrozený, príp. ako by mohol ohrozovať priebeh objasňovania jeho konania, ak by nebol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, a teda, že vychádzal iba a výlučne z informácie SKIS MV SR, ako aj, že neuviedol, ktoré skutočnosti boli vyhodnotené v jeho prospech, resp. neprospech, krajský súd uviedol, že v danom prípade bolo v konaní preukázané, že orgány verejnej správy v napadnutých rozhodnutiach vychádzali z uznesenia vyšetrovateľa OISZ ÚIS SKIS MV SR ČVS:SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 21.08.2017 a z informácie SKIS MV SR ČVS:SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 22.08.2017. Dôvodnosť podozrenia zo spáchania trestného činu vyplýva z dostatočne odôvodneného záveru, že trestný čin spáchal žalobca, voči ktorému vzniesol vyšetrovateľ OISZ ÚIS SKIS MV SR obvinenie, a teda, v čase vydania napadnutého rozhodnutia existovalo dôvodné podozrenie, že žalobca spáchal trestný čin. K námietke vznesenej na pojednávaní dňa 01.12.2022, a to, že v administratívnom spise sa nenachádza informácia odboru inšpekčnej služby - západ úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č.: SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 22.08.2017 („SKIS MV SR“) krajský súd uviedol, že táto námietka bola uplatnená až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby. V správnom súdnictve platí koncentračná zásada, ktorá je vyjadrená tak, že žalobca môže žalobné dôvody síce rozširovať, dopĺňať a meniť, avšak len do konca lehoty na podanie žaloby. Z tohto dôvodu túto námietku považoval za bezpredmetnú.

5. Krajský súd zhodnotiac všetky zistené skutočnosti v prvom rade konštatoval, že podľa § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., sa policajt musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo spáchal trestný čin. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby podľa ust. § 46 zákona č. 73/1998 Z. z. je predbežným opatrením, ktorého účelom je zabezpečiť, aby policajt dôvodne podozrivý zo spáchania protiprávneho konania, ktoré je nezlučiteľné s výkonom jeho funkcie, bol do konečného vyriešenia veci postavený mimo výkon štátnej služby za podmienky, že je podozrivý z porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, alebo zo spáchania trestného činu. Z tohto dôvodu záver nadriadeného žalobcu, že ďalšie jeho ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby a priebeh objasňovania jeho konania, bol v súlade s obsahom ust. § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., v zmysle ktorého orgán verejnej správy musel postupovať vyššie uvedeným spôsobom bez možnosti odchýlenia sa od tohto postupu, možno považovať za dostatočne konkretizovaný, keď orgán verejnej správy v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že spôsob spáchania trestných činov, z ktorých bol žalobca v čase vydania napadnutého rozhodnutia dôvodne podozrivý a najmä intenzita neprimeraného zásahu do práv inej osoby a použitie nezákonných

prostriedkov donútenia na získanie dôkazu, predstavuje v tomto prípade ponechaním vo výkone štátnej služby skutočné ohrozenie záujmu štátnej služby na zákonomnom postupe príslušníkov PZ pri vykonávaní služobnej činnosti. Kumulatívne naplnenie pojmových znakov inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby v zmysle ust. § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zakladalo obligatórny postup prvostupňového orgánu spočívajúci v realizácii tohto dočasného personálneho opatrenia.

6. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

7. Žalovanému krajský súd právo na náhradu trov konania podľa § 168 SSP nepriznal.

II.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

9. Namietal, že v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. Sťažovateľ konkrétne uvádzal, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia zhrnul priebeh administratívneho konania; poukázal na Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave č. 1472 zo dňa 8. septembra 2017, na základe ktorého bol sťažovateľ dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 11. septembra 2017 do 10. marca 2018 podľa § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. a zároveň podľa § 46 ods. 3 tohto zákona, dňom 11. septembra 2017 rozhodol o poskytnutí služobného platu vo výške minimálnej mzdy s tým, že tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu, najviac do výšky 70 % priznaného služobného platu, a to z dôvodu, že sťažovateľ sa stal dôvodne podozrivým, že spáchal zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu so zločinom mučenia a iného neľudského alebo krutého zaobchádzania podľa § 420 ods. 1 Trestného zákona. Uvedenú informáciu mal získať riaditeľ Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave z odboru inšpekčnej služby - západ úradu inšpekčnej služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č. SKIS-362/OISZ-V-2017 zo dňa 22. augusta 2017, a ktoré bolo podkladom pre spracovanie návrhu na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Na základe uvedenej informácie vyhodnotil riaditeľ konanie sťažovateľa v rozpore s § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z., v rozpore s ustanovením čl. 1 a čl. 8 nariadenia ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka Policajného zboru. Žalovaný ako druhostupňový orgán odvolaním napadnuté rozhodnutie - personálny rozkaz potvrdil, keď dospel k záveru, že v postupe prvostupňového orgánu neboli zistené žiadne pochybenia ani logické nesprávnosti. Poukázal na to, že v personálnom rozkaze nebola skúmaná trestnoprávna zodpovednosť sťažovateľa, a teda ani otázka jeho viny či neviny, ale skúmané bolo výlučne naplnenie pojmových znakov inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. Sťažovateľ však naďalej tvrdí, že pre vydanie rozhodnutia o dočasnom pozastavení výkonu štátnej služby je potrebné splniť okrem hmotnoprávnych podmienok aj podmienky procesné, pokiaľ ide o ustanovenie § 233 a § 241 zákona o štátnej službe, v zmysle ktorých postupuje nadriadený pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci a na ten účel je povinný obstarat' si potrebné podklady na rozhodnutie. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotnoprávnych noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie prostriedkami, ktoré obsahujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Návrh nadriadeného na dočasné pozbavenie policajta výkonu štátnej služby musí byť podrobne odôvodnený. V návrhu treba konkretizovať, prečo nemožno ponechať policajta vo výkone štátnej služby, to znamená, aký dôležitý záujem štátnej služby by bol jeho ponechaním v službe ohrozený, prípadne, ako by mohol ohrozovať priebeh objasňovania jeho konania, ak by nebol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. Krajský súd síce uviedol, že zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu a v rámci správneho súdnictva skúma aj procesné pochybenia orgánu verejnej správy namietané v žalobe. Uvedené však nemal z čoho skúmať aj z toho dôvodu, že informácia SKIS, na ktorú sa správny orgán odvoláva vo

svojich rozhodnutiach, nebola nikde uvedená a v žiadnom spise sa nenachádza. Sťažovateľ preto tvrdil, že v celom priebehu správneho konania absentuje zásada materiálnej pravdy a poukázal preto aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/226/2010 a na požiadavku, podľa ktorej je správny orgán povinný zistiť skutočný stav prejednávanej veci a na povinnosť v rozhodnutí náležite odôvodniť vyhodnotenie dôkazov. Sťažovateľ tak tvrdil, že personálny rozkaz nebol podrobne odôvodnený. Žalovanému vytýkal, že neskúmal, či sťažovateľ dňa 19. augusta 2017 podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru, ktorá bola 30. augusta 2017 doručená nadriadenému; zákonná lehota začala plynúť 1. septembra 2017 a končila dňom 31. október 2017. V tej dobe bol sťažovateľ na riadne schválenej dovolenke do 10. septembra 2017. Keby bol personálny rozkaz vydaný po riadnom preskúmaní jeho účelnosti, musel by jeho pisateľ dospieť k záveru, že jeho vydanie na dobu do 10. marca 2018 bolo absurdné. Navyiac, ak by sťažovateľ vo výpovednej lehote vyčerpал všetky zákonné náležitosti voľna, dospel by správny orgán tiež k záveru, že dočasné pozastavenie výkonu štátnej služby sťažovateľa je v podstate len na 17 pracovných dní, ktoré by mohol využiť na odovzdanie vecí pred odchodom do civilu a k odovzdaniu agendy svoju nástupcovi. V danom prípade nevyžiadanim kompletného administratívneho spisu od žalovaného a nepripustením absencie listín v administratívnom spise žalovaného bolo nesprávnym procesným postupom znemožnené účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Sťažovateľ svojím podaním z 19. októbra 2017 podal žiadosť o informácie v súvislosti s personálnym rozkazom a prebiehajúcim konaním a urgenciu pri rozhodovaní vo veci rozkazu riaditeľa KR PZ Bratislava č. 1472 z 8. septembra 2017 na Ministerstvo vnútra SR, odbor legislatívy verejnej správy. Žiadna písomnosť zo strany sťažovateľa urobená po podanom odvolaní sa v administratívnom spise nenachádza. S poukazom na ustanovenie § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. tak tvrdil, že napriek výzve súdu nebol doplnený administratívny spis o listiny žalovaného o všetky relevantné listiny, čím boli porušené práva účastníka správneho konania. Navyiac nebol oboznámený s konaním tým, že mu nebolo umožnené nahliadať do spisov, navrhovať dôkazy, prípadne svedkov. Uzavrel, že krajský súd tak rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko žalovaný predložil nekompletný spisový materiál, rozhodnutie žalovaného aj jemu predchádzajúci personálny rozkaz neboli dostatočne odôvodnené, absentuje zásada materiálnej pravdy a vyhodnotenie dôkazov v prospech či neprospech sťažovateľa, čím bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

11. Sťažovateľ navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

III.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa stotožnil s právnym posúdením veci krajským súdom a s odôvodnením napadnutého rozsudku. Navrhol kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť.

IV.

13. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo doručené sťažovateľovi na vedomie dňa 12.03.2023.

V.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej ako „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

19. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KAI-204-001/2018-PK zo dňa 23.03.2018, ktorý posúdil odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. 1472 zo dňa 08.09.2017, ktorým bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby a bol mu poskytnutý služobný plat vo výške minimálnej mzdy s tým, že tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu na každú vyživovanú osobu.

20. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s touto jeho činnosťou vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného jeho služobnou činnosťou. Pri vykonávaní služobnej činnosti je policajt povinný dodržiavať etický kódex policajta, ktorý vydá minister.

21. Podľa § 46 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

22. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a b) spáchal trestný čin.

23. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, najvyšší správny súd zistil, že

- riaditeľovi Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave bol dňa 08.09.2017 podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. predložený Návrh na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby W.. Y.. M. N.; návrh bol predložený riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ v Senci a riaditeľom odboru kriminálnej polície OR PZ v Senci,

- žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. 1472 z 8. septembra 2017 podľa § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. 33 ods. 1 a § 21 ods. 1 zákona č. 73/1998 dočasne pozbavený výkonu štátnej služby od 11.09.2017 do 10.03.2018 a bol mu podľa § 46 ods. 3 zákona dňom 11.09.2017 poskytnutý služobný plat vo výške minimálnej mzdy s tým, že tento služobný plat sa zvyšuje o 10 % priznaného služobného platu za každú vyživovanú osobu, najviac však do výšky 70 % priznaného služobného platu,

- žalobca podal proti Personálnemu rozkazu č. 1472 zo dňa 8. septembra 2017 odvolanie; žiadal personálny rozkaz v rámci autoremedúry zrušiť, aby jeho ponechaním v platnosti neboli spôsobené škody, ktoré by ponechaním rozkazu v platnosti hrozili,

- predseda poradnej komisie KR PZ v Bratislave dňa 26.09.2017 požiadal MV SR, Centrum podpory Bratislava o zaslanie súvisiaceho spisového materiálu a o spracovanie stanoviska a jeho následné zaslanie do Poradnej komisie riaditeľa KR PZ v Bratislave na vnútornom odbore KR PZ v Bratislave,

- žiadané stanovisko personálneho oddelenia Centra podpory bolo zaslané dňa 02.10.2017; stanovisko riaditeľa KR PZ v Bratislave z 18.10.2017 bolo Prezídium PZ doručené 20.10.2017,

- odvolací orgán Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o odvolaní rozhodlo 23. marca 2018 tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Bratislave č. 1472 zo dňa 08.09.2017 potvrdilo.

24. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že dočasné pozastavenie výkonu služby predstavuje významný zásah do práv policajta, a to z dôvodu, že aplikácia predmetného inštitútu je spôsobilá byť zásahom do základného práva žalobcu na spravodlivý proces. Aj z uvedeného dôvodu je mimoriadne dôležité pri posudzovaní kritéria pre uplatnenie tohto inštitútu vychádzať zo striktného výkladu zákonných ustanovení, resp. podmienok, pri ktorých je možné dočasne pozastaviť výkon jeho služby.

25. Z ustanovenia § 46 zákona č. 73/1998 Z. z. tieto kritériá, resp. podmienky pre dočasné pozastavenie výkonu služby vyplývajú - vo všeobecnej rovine - tak, že dočasne pozastaviť výkon služby je možné policajtovi, ak a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a b) spáchal trestný čin. Na druhej strane, posudzovanie konkrétnych okolností veci pre prípadné rozhodnutie o pozastavení výkonu služby sa stáva relevantným až v prípade, ak je preukázané, že je splnená jedna z hmotno-právnych podmienok uvedených v ustanovení § 46 zákona.

26. Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že riaditeľ OR PZ v Senci a riaditeľ odboru kriminálnej polície OR PZ v Senci dňa 06.09.2017 predložili podnet na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby dňom 11.09.2017 príslušníka PZ v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent oddelenia pátrania a kriminalisticko-technických činností odboru kriminálnej polície OR PZ Senec z dôvodu, že sa stal dôvodne podozrivým, že spáchal zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona. Z návrhu na dočasné pozbavenie výkonu služby žalobcu (z 06.09.2017) vyplývajú konkrétne, podrobne opísané okolnosti, na základe ktorých žalobcu vyhodnotili v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. s tým, že svojím konaním porušil základné povinnosti policajta uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a) a písm. g) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe. Podnet odôvodnili tým, že z informácie o vznesení obvinenia jednoznačne vyplýva, že menovaný je dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin. Ďalšie ponechanie menovaného vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby spočívajúci v tom, že je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby túto vykonával policajt, ktorý je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu a priebeh objasňovania jeho konania“. V predmetnej veci zásadným bolo vyriešenie, či bola naplnená zákonná podmienka pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcu ako príslušníka PZ ustanovená v § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 11.09.2017.

27. Kasačný súd v súvislosti s kasačnou sťažnosťou považoval v neposlednom rade za potrebné poukázať aj na samotný význam ustanovenia týkajúceho sa možnosti dočasne pozbaviť policajta výkonu štátnej služby. Úlohou nadriadeného, ktorému bola doručená informácia o vznesení obvinenia, z ktorej vyplývalo, že žalobca je podozrivý, že spáchal trestný čin a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, spočívajúci v tom, že je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby túto vykonával policajt, ktorý je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu, pričom jeho ponechanie vo výkone služby by ohrozovalo aj priebeh objasňovania jeho protiprávneho konania, bolo okolnosti podnetu na dočasné pozastavenie výkonu služby vyhodnotiť bez toho, aby v čase rozhodovania čokoľvek definitívne uzatváral pre účely trestného konania. Z ustanovenia § 46 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. nepochybne vyplýva, že ak pominú dôvody, pre ktoré bol policajt dočasne pozbavený výkonu služby, dočasné pozbavenie výkonu služby sa skončí. Na tom nemení nič ani tá okolnosť, na ktorú žalobca vo svojich podaniach poukázal, a to, že dňa 19.08.2017 podal písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru. Kasačný súd preto poukazuje na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR, konkrétne na nález ÚS SR II. ÚS 230/2019 z 05.12.2019, v zmysle ktorého je všeobecný súd povinný dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. S ohľadom na preukázané skutočnosti, najvyšší správny súd dospel k záveru, že v danom prípade sa nemožno stotožniť s názorom sťažovateľa, ktorý namietal nedostatočné odôvodnenie nielen personálneho rozkazu o dočasnom pozbavení výkonu služby alebo aj odôvodnenie rozhodnutia žalovaného. Kasačný súd pripomína, že spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo vždy prítomná ako hodnotový činiteľ. Dôvodom na zrušenie rozhodnutia môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť a na zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre

účastníka. V rozhodovanej právnej veci kasačné námietky sťažovateľa nesignalizovali možnosť ich podstatného vplyvu na právne posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového personálneho rozkazu. Hodnotenie a skúmanie trestnoprávnej zodpovednosti sťažovateľa a otázka jeho viny alebo neviny je predmetom trestného konania a nie správneho konania, v ktorom sa riešilo výlučne naplnenie pojmových znakov inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby v zmysle § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. V tomto konaní najvyšší správny súd taktiež nesúhlasil s tvrdením o neúplnosti administratívneho spisu žalovaného z dôvodu, že podanie sťažovateľa z 19. októbra 2017, žiadosť o informácie v súvislosti s personálnym rozkazom, ktorú, ako to sám uviedol, že ju doručil na Ministerstvo vnútra SR, odbor legislatívy verejnej správy, je u žalovaného predmetom iného konania.

28. Vzhľadom na vyššie uvádzané dôvody, najvyšší správny súd námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta prvá SSP).

30. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.